U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **RIMA s. r. o.**, se sídlem Dlouhá Ves 83, Rychnov nad Kněžnou, zastoupený JUDr. Rudolfem Skoupým, advokátem se sídlem Soudní 1, Svitavy, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 8. 2011, č. j. 31 Af 53/2011 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám JUDr. Rudolfa Skoupého, advokáta, z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 2. 3. 2011, č.j. 1379/11-1300-602331, žalovaný podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 24. 9. 2010, č.j. 48695/10/253922608123, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2007 ve výši 342 000 Kč a penále ve výši 68 400 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 26. 8. 2011, č. j. 31 Af 53/2011 - 25, zamítl.

Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) dne 26. 9. 2011 kasační stížností, v níž poukazoval na důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a kterou následně doplnil podáním ze dne 8. 12. 2011.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti:

Z doručenky založené na č.l. 32 spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu byl zástupci stěžovatele řádně doručen dne 9. 9. 2011, jak ostatně stěžovatel sám potvrzuje v kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s., ve znění účinném do 31. 12. 2011, se kasační stížnost podávala u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta byla zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy pátek 9. 9. 2011. Poslední den lhůty tak připadl na pátek 23. 9. 2011 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla předána k poštovní přepravě až dne 26. 9. 2011, a je tak podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, o vrácení zaplaceného soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2012

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu